

(58. 9.)

AMENDEMENTEN

van den heer PATJN c. s., bij de Commissie van
Voorbereiding ingezonden 20 September 1912.

De ondergeteekenden hebben de eer de volgende amendementen voor te stellen:

I.

Artikel 3.

In artikel 3 te schrappen de woorden: „den leeftijd van 16 jaar heeft bereikt.”

Toelichting.

De strekking van dit amendement is, de verzekering reeds vóór den leeftijd van 16 jaar te doen aanvangen.

II.

Artikel 7 (en 21).

In het 1ste lid in plaats van „den Raad van Arbeid” te lezen „het bestuur van den Raad van Arbeid”.

Bij aanneming van dit amendement zal in alle artikelen, waar nu eene bevoegdheid aan „den Raad van Arbeid” wordt opgedragen of eene taak aan dat college wordt opgelegd, dezelfde wijziging zijn te brengen, behalve in de artikelen, genoemd in artikel 21, 1ste lid, van het ontwerp.

Voorts ware artikel 21 te lezen als volgt:

„Het bestuur van den Raad van Arbeid is bevoegd, de afdoening van een bepaalde zaak, die tot zijn werkring behoort, en eveneens, mits onder goedkeuring van den verzekeringsraad, de behandeling van bepaalde aangelegenheden, die tot zijn werkring behooren, aan den voorzitter op te dragen.”

Toelichting.

De strekking van dit amendement is, de uitvoering van de verzekering van den voorzitter op het bestuur van den Raad van Arbeid over te brengen.

Gelijk het ontwerp luidt is de uitvoering van de wet bijna geheel aan den voorzitter, een ambtenaar, opgedragen. Deze wordt in artikel 21, 2de lid, — behoudens voor de enkele gevallen in het 1ste lid van artikel 21 genoemd, — als de autoriteit aangewezen, die als regel met de afdoening van de zaken zal zijn belast. Wel geven het 3de lid van artikel 21 aan den Raad en het 4de lid aan het bestuur de bevoegdheid den voorzitter een deel van diens taak te onttrekken; doch het komt niet waarschijnlijk voor, dat van deze bepalingen anders dan in uitzonderingsgevallen gebruik zal worden gemaakt. Immers Raad noch bestuur zullen er licht toe komen, werkzaamheden, die bij de wet in de eerste plaats aan den voorzitter zijn toevertrouwd, dezen uit handen te nemen. Het amendement beoogt nu, althans eenige medewerking van de belanghebbenden bij de uitvoering van de wet te waarborgen door te bepalen, dat in den regel het bestuur zal handelen.

Handelingen der Staten-Generaal. Bijlagen. 1912—1913.

Als aanvulling van deze wijziging wordt, ter tegemoetkoming aan de gedachte welke aan het ontwerp ten grondslag ligt, voorgesteld, bij artikel 21 te bepalen, dat het bestuur de bevoegdheid zal hebben, op eigen gezag den voorzitter te belasten met de afdoening van een bepaalde zaak, alsmede om, onder goedkeuring van den Verzekeringsraad, den voorzitter de behandeling van bepaalde aangelegenheden op te dragen.

Opgemerkt zij, dat bij aanneming van het amendement in de bevoegdheden van den Raad van Arbeid zelve, zooals die in het ontwerp geregeld zijn, geen wijziging wordt gebracht. Die bevoegdheden zijn beperkt tot de enkele gevallen, in artikel 21, 1ste lid, van het ontwerp opgenomen. In de desbetreffende artikelen wenschen de ondergeteekenden de woorden „Raad van Arbeid” niet te vervangen.

SUBSIDIAR AMENDEMENT.

Artikel 7 en (21).

In het 1ste lid in plaats van de woorden „den Raad van Arbeid” te lezen „den voorzitter van den Raad van Arbeid”.

Bij aanneming van dit amendement zal in alle artikelen, waarin nu een bevoegdheid aan den Raad van Arbeid wordt gegeven of een taak aan dat college wordt opgelegd, dezelfde wijziging zijn te brengen, behalve in de artikelen, genoemd in artikel 21, 1ste lid, van het ontwerp.

Voorts ware artikel 21, 1ste lid, te lezen als volgt:

„(1) De Raad van Arbeid is bevoegd, onder goedkeuring van den Verzekeringsraad, de behandeling van bepaalde aangelegenheden, die tot den werkring des voorzitters behooren, aan het bestuur op te dragen.

(2) Het bestuur van den Raad van Arbeid is bevoegd, de afdoening van een bepaalde zaak, die tot den werkring des voorzitters behoort, aan zich te trekken.”

Toelichting.

Dit amendement wordt slechts subsidiair voorgesteld voor het geval de bovengestelde amendementen op de artikelen 7 en 21 mochten zijn verworpen.

De strekking er van is, de regeling van het ontwerp, wat het wezen der zaak betreft, ongewijzigd te laten, doch op zoodanige wijze uit te drukken, dat de wet ruiterlijk uitspreekt, wat inderdaad wordt voorgeschreven. In de overgrote meerderheid van de gevallen, waarin volgens de redactie van de verschillende artikelen de Raad van Arbeid zou moeten handelen, zal krachtens artikel 21, 2de lid, van het ontwerp niet dat college doch de ambtenaar-voorzitter optreden. Wil men die regeling, dan behoort zij, naar de overtuiging van de ondergeteekenden, ook op zoodanige wijze in de wet te worden neergelegd, dat de eigenlijke strekking aan het licht treedt.

De bevoegdheden, thans in het 3de en 4de lid van artikel 21 (ontwerp) aan den Raad van Arbeid toegekend, kunnen niettemin van kracht blijven, gelijk dan ook in het amendement op artikel 21 wordt voorgesteld.

Gelijk het wetsontwerp luidt komt het niet alleen in hooge mate onwenschelijk voor uit een oogpunt van wetsstijl, aangezien doorlopend een andere autoriteit wordt genoemd dan die welke feitelijk is aangewezen, maar vestigt het tevens een geheel misleidenden indruk: de bureaucratische uitvoering van de wet is bemanteld door een onjuiste terminologie.

III.

Artikel 19.

In artikel 19, 1ste lid, te doen vervallen de woorden „gedurende vijf en zeventig jaar”.

Toelichting.

De strekking van dit amendement is, de bijdrage van het Rijk tot een blijvende te maken.

IV.

Tusschen de artt. 19 en 20 in te voegen een nieuw **Artikel 19a** luidende als volgt:

„Onverminderd het bepaalde in het voorgaande artikel ver- goedt het Rijk aan het Invaliditeitsfonds een jaarlijksch bedrag van f 26 voor iedere invaliditeits-, ouderdoms- en weduwerente en van f 13 voor iedere weezenrente.”

Toelichting.

De strekking van dit amendement is, op het voetspoor van de Deutsche wet, voor iedere rente een toeslag uit 's Rijks schatkist beschikbaar te stellen.

V.

Artikel 30.

In het 2de lid in plaats van „70-jarigen leeftijd” te lezen „65-jarigen leeftijd”.

Toelichting.

De strekking van dit amendement is, de ouderdomsrente op 65-jarigen leeftijd te doen ingaan in plaats van op 70-jarigen.

Bij aanneming van dit amendement zal in verschillende andere artikelen van het wetsontwerp de 70-jarige leeftijd door den 65-jarigen zijn te vervangen.

VI.

Artikel 30.

Het 3de lid te lezen:

„In de gevallen, bij deze wet bepaald, hebben bovendien recht op een rente:
zijne weduwe (weduwerente);
zijne kinderen beneden 13 jaren (weezenrente).”

Toelichting.

De strekking van dit amendement is, in beginsel uit te spreken, dat in bij de wet te bepalen gevallen ook de weduwen van arbeiders recht op een rente zullen kunnen doen gelden.

Aan de ondergeteekenden komt het voor, dat aan weduwen, die invalide zijn of den leeftijd hebben bereikt, die als voorwaarde voor de ouderdomsrente is gesteld, recht op een rente behoort te worden toegekend. Zij bedoelen dus een regeling als vervat in de artt. 50 e. v. van het ontwerp-KUYPER.

VII.

Artikel 57a.

Het woord „vrije” in den 1sten, 2den, 4den en 8sten regel te vervangen door het woord „vrijwillige”.

Toelichting.

De strekking van het amendement is, in plaats van „vrije” verzekering en „vrije” rente te lezen „vrijwillige” verzekering en „vrijwillige” rente. Niet alleen komt dit taalkundig juist voor, daar de tegenstelling tot „verplicht” niet is „vrij” doch „vrijwillig”; doch bovendien heeft in verzekeringstechnischen zin het woord „vrij” de beteekenis van premievrij of kosteloos, zoodat het gebruik van den term „vrij” in het wetsontwerp een onjuisten indruk zou vestigen.

Bij aanneming van dit amendement zal in het opschrift van § 2, alsmede in het verdere wetsontwerp het woord „vrij” door „vrijwillig” zijn te vervangen.

VIII.

Artikel 62.

Het laatste lid te lezen:

„(3) De verhooging bedraagt voor de invaliditeitsrente 14 ten honderd, voor de ouderdomsrente 20 ten honderd van het totaal bedrag der betaalde premiën, echter niet minder dan één vijfde van den grondslag.”

Toelichting.

De strekking van het amendement is, de ouderdomsrente naar een iets hooger en maatstaf te doen berekenen dan de invaliditeitsrente.

IX.

Artikel 394.

Het 2de lid van artikel 394 te doen vervallen.

Toelichting.

De ondergeteekenden achten het niet noodzakelijk te bepalen, dat drie jaren na de inwerkingtreding van artikel 357 de artikelen, die dan nog niet in werking getreden mochten zijn, van rechtswege in werking treden. Deze bepaling zou trouwens tot moeilijkheden kunnen aanleiding geven, indien de zeer tijdroovende voorbereiding, aan de invoering van de Invaliditeitswet verbonden, drie jaren na de inwerkingtreding van artikel 357 niet ver genoeg mocht zijn gevorderd. Het komt uit dien hoofde beter voor, het 2de lid van artikel 394 te schrappen, waardoor de Kroon de bevoegdheid zou verkrijgen, het tijdstip van het in werking treden der verschillende artikelen met het oog op de omstandigheden vrijelijk te bepalen.

PATIJN

GOEMAN BORGESIUS.

DE KLERK.

RINK.

ROODHUYZEN.